

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/9/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1725203915
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Štíftová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1725203915.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčka senátu JUDr. Ivany Štíftovej a sudcov JUDr. Romana Majerského a Mgr. Daniely Drnákovej, v spore žalobcu: F. Z. S.Ý., J. X.XX.XXXX, K. XX, X., proti žalovanému: Z. V. S., J. XX.X.XXXX, E. XX, K., o nariadenie neodkladného oparenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok č. k. 52C/60/2025-72 zo dňa 7.1.2026, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. V odôvodnení uviedol, že 29.12.2025 bol súdu doručený (v poradí ďalší) návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákaze žalovanému akýmkoľvek spôsobom nakladať s nehnuteľnosťami, a to pozemkami registra U. parcelné číslo XXXX/X, trvalý trávny porast o výmere 1.921 m², parcelné číslo XXXX/XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 516 m², parcelné číslo XXXX/X, trvalý trávny porast o výmere 349 m², a stavbou - rodinným domom, súpisné číslo XXX, postavenom na pozemku parcely registra U. parcelné číslo XXXX/XX vedenom ako zastavaná plocha a nádvorie o výmere 516 m², nachádzajúcimi sa v katastrálnom území X., obec X., okres K., evidovaných Okresným úradom Pezinok na liste vlastníctva číslo XXX, a to vrátane ich prevodu, zaťaženia, zriadenia akéhokoľvek práva zodpovedajúceho vecnému bremenu alebo iného naloženia s nehnuteľnosťami. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že žalobca sa ako darca žalobou domáha vrátenia daru z dôvodu, že žalovaný ako obdarovaný sa k darcovi a jeho blízkej osobe správa surovým a neprimeraným spôsobom. Darca sa správaním obdarovaného cíti závažne poškodený, obdarovaný svojím konaním dokázal, že nie je hodný daru, ktorý od darcu dostal. Doplnil, že strany boli predtým v pozícii darca - žalobca a obdarovaný - žalovaný, teraz vzhľadom na konanie žalovaného vznikol nový stav, ktorý je potrebné ošetriť bez zbytočného odkladu neodkladným opatrením. Novovzniknutá situácia medzi darcom a obdarovaným sa prejavila v brutálnom útoku žalovaného voči blízkej osobe žalobcu len z toho dôvodu, že žalovaný nenabral odvahu, aby priamo fyzicky zaútočil voči žalobcovi, svojmu otcovi. Žalobca zriadil pôvodnou darovacou zmluvou vecné bremeno na predmetných nehnuteľnostiach spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania nehnuteľnosti v prospech darcu - žalobcu ako oprávneného z vecného bremena. Táto skutočnosť však nebráni tomu, aby obdarovaný predmetné nehnuteľnosti predal, či inak s nimi naložil, bez ohľadu na už zriadené vecné bremeno. Žalovaný bol v minulosti trestnoprávne stíhaný za drogovú závislosť. Táto vyústila až do výkonu nepodmienečného trestu v súvisi s touto skutočnosťou. Sám drogy v minulosti bral a konal pod ich vplyvom. Medzičasom sa však tejto závislosti pod vplyvom liečby zbavil. Terajšie jeho nevyspytateľné konanie, ako je aj popísaný útok na Z. F.J. H. E. poukazuje na to, že s veľkou pravdepodobnosťou je opäť drogovou závislou osobou, čo vyvoláva závažné obavy o nepredvídateľnom konaní žalovaného.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C. s. p.), súd prvej inštancie ozrejmil, že neodkladné opatrenie je inštitút zabezpečujúci ochranu porušených alebo ohrozených práv strán sporu, ktorý je namieste použiť vtedy, ak je potrebné neodkladne upraviť pomery alebo ak je tu

obava, že exekúcia bude ohrozená. V zmysle Civilného sporového poriadku, je základnou podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia, aby strana sporu osvedčila jednak uplatňovaný nárok a aj potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu. Vzhľadom na skutočnosť, že pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia ide o predbežnú úpravu práv a povinností, ktorá nevyžaduje zdĺhavé dokazovanie a konanie, súd pred samotným nariadením neodkladného opatrenia nezisťuje všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie. To však neznamená, že neodkladné opatrenie môže súd vydať len na základe tvrdení žalobcu, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pre súd sú preto podstatné listinné dôkazy predložené spolu s návrhom ako aj samotný návrh, z ktorého súd vychádza. V návrhu popísané skutočnosti nemôžu vyvolávať pochybnosti o bezodkladnej potrebe využitia procesného inštitútu neodkladného opatrenia, pretože tento sa má uplatňovať len výnimočne, a to výlučne len v prípadoch riadneho osvedčenia stavu bezodkladnej potreby úpravy pomerov tak, aby sa zamedzilo jeho zneužitiu.

3. Podmienkou pre vydanie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov strán, by bolo právo jednej zo strán ohrozené. Toto ohrozenie osvedčeného nároku musí byť konkrétne, reálne a musí hroziť bezprostredne, keď existencia nároku ešte sama o sebe nie je dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia. Je nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako i osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. V prípade splnenia podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia je súd povinný skúmať primeranosť zásahu, ako dôsledku nariadenia neodkladného opatrenia. Obmedzenie nariadením neodkladného opatrenia musí byť primerané poskytnutej ochrane a nesmie nad nevyhnutnú mieru limitovať žalovaného.

4. Súd prvej inštancie posúdil návrh žalobcu a po oboznámení sa s predloženými listinnými dôkazmi, opätovne dospel k záveru, že aj v poradí ďalší návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný.

5. Z podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že vlastníkom sporných nehnuteľností je žalovaný, pričom titulom nadobudnutia je darovacia zmluva zo dňa 21.10.2024. Na časti predmetných nehnuteľností - na stavbe so súpisným číslom XXX, viazne vecné bremeno in personam spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania v prospech žalobcu. Súd prvej inštancie predovšetkým poukázal na to, že neodkladné opatrenie sa vydáva len na základe osvedčených skutočností a bez vyjadrenia proti strany. Hoci právna úprava v Civilnom sporovom poriadku upúšťa od doterajšej koncepcie nutnej predbežnosti poskytovanej ochrany (t. j. po nariadení neodkladného opatrenia nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej), nie je možné ju aplikovať bezvýhradne, ale je potrebné ju aplikovať vtedy, keď si to vyžaduje naliehavosť situácie.

6. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia skúmal naliehavosť a nevyhnutnosť zásahu do vzťahov sporových strán prostredníctvom neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie má mimoriadny charakter, čo znamená, že jeho nariadenie prichádza do úvahy v prípade splnenia formálnych zákonných predpokladov, keďže pri rozhodovaní o ňom sa dokazovanie nevykonáva. Nie je však možné nariadiť neodkladné opatrenie bez osvedčenia potreby bezodkladne upraviť pomery strán (§ 325 ods. 1 C. s. p.). Kritériom pre posúdenie toho, či je možný pri návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia postup podľa § 330 ods. 2 C. s. p. je nielen povaha veci, ale aj potreba bezodkladného upravenia pomerov (§ 325 ods. 1 C. s. p.), účinky ktorého budú smerovať do budúcnosti. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť súd o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť. Potreba úpravy pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu. (porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/122/2022 zo dňa 19.10.2022).

7. V prejednávanej veci dospel súd prvej inštancie k záveru, že zo skutočností uvedených v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako ani z ostatného obsahu spisu, nevyplývajú žiadne skutočnosti osvedčujúce naliehavosť a nutnosť potreby úpravy pomerov strán sporu navrhovaným spôsobom. Žalobca v dostatočnej miere neosvedčil, že je v súčasnej dobe bezodkladne potrebné, aby bolo nariadené práve neodkladné opatrenie v rozsahu a spôsobom, akým sa ho dožaduje. Žalobca

sa v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 52C/60/2025 domáha vrátenia daru - nehnuteľností, a to pozemkov registra C parcelné číslo XXXX/X, trvalý trávny porast o výmere 1.921 m², parcelné číslo XXXX/XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 516 m², parcelné číslo XXXX/X, trvalý trávny porast o výmere 349 m², a stavby - rodinného domu, súpisné číslo XXX, postavenom na pozemku parcely registra C parcelné číslo XXXX/XX vedenom ako zastavaná plocha a nádvorie o výmere 516 m², nachádzajúcimi sa v katastrálnom území X., obec X., okres K., evidovaných Okresným úradom Pezinok na liste vlastníctva číslo XXX. Dôvodil tým, že darovacou zmluvou zo dňa 24.9.2024 žalobca daroval svojmu synovi - žalovanému sporné nehnuteľnosti. Dňa 25.9.2025 žalovaný fyzicky napadol Z.. F.. H. E., ktorá je blízkou osobou žalobcu, je jeho životnou partnerkou. Žalobca v priebehu uplynulých mesiacoch prišiel o zrak a pomoc menovanej osoby je pre neho mimoriadne dôležitá. Žalovaný si priamo nedovoliť fyzicky napadnúť a ublížiť svojmu otcovi - žalobcovi, ale tým, že spôsobil ublíženie na zdraví jeho životnej partnerke, závažným spôsobom ublížil jemu. Žalobca udelil žalovanému plné moci v časovom období roku 2025, aby tento mohol disponovať celým jeho súkromným aj podnikateľským majetkom. Zo správania žalovaného je zrejmé, že mal snahu ovládnuť život žalobcu tým, že sa snažil prerušiť jeho kontakt s jeho najbližšou osobou, pani E.. Žalovaný bol oboznámený so zdravotným stavom žalobcu v tom zmysle, že žalobca neodvratne oslepne. Skutočnosť, že sa dňa 11.9.2025 stal konateľom spoločnosti U. N.. V.. Q., ho motivovala k účelovému vyvolaniu konfliktu. Zrejme žalovaný dospel k záveru, že nastal vhodný čas, kedy sa mohol konečne „zbaviť“ pani E.. K predmetnému incidentu s pani E. existujú zvukové nahrávky, v ktorých sa jej žalovaný vyhráža, že ju usmrť zadusením atď. Motívom ku konaniu žalovaného bola snaha žalobcu poškodiť a natoľko izolovať, aby stratil možnosť kontroly všetkého diania v jeho okolí, s konečnou snahou zmocniť sa všetkých jeho majetkových aktív, ktorými disponuje. Na túto skutočnosť poukazuje aj to, že už si nechal vytlačiť osobné vizitky pre spoločnosť V. N.. V.. Q.. v konkurze s tým, že tu sám seba označil za konateľa tejto spoločnosti.

8. Súd prvej inštancie v predmetnom konaní rozhodol uznesením zo dňa 11.12.2025 tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 5.12.2025, zamietol ako nedôvodný. Predchádzajúcim návrhom sa žalobca rovnako domáhal takisto toho, aby súd zakázal žalovanému akýmkoľvek spôsobom nakladať s nehnuteľnosťami špecifikovanými vyššie. Žalobca sa zrejme nestotožnil s odôvodnením predchádzajúceho súdneho rozhodnutia, preto svoj aktuálne posledný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doplnil o dôvody, ktoré majú spočívať v tom, že žalovaný nenabral odvahu, aby priamo fyzicky zaútočil voči žalobcovi, svojmu otcovi a preto zaútočil voči jeho blízkej osobe (ktorou má byť Z.. F.. H. E.). Okrem toho žalovanému nemá podľa žalobcu brániť v nakladaní s nehnuteľnosťami ani darovacou zmluvou zriadené vecné bremeno na predmetných nehnuteľnostiach spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania nehnuteľnosti v prospech darcu - žalobcu. Žalovaný mal byť taktiež v minulosti odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody za „drogovú závislosť“, a vzhľadom na útok na Z.. F.. H. E. je s veľkou pravdepodobnosťou opäť drogovou závislou osobou, čo vyvoláva u žalobcu závažné obavy o nepredvídateľnom konaní žalovaného.

9. K doplneným dôvodom žalobcu súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ ide o záver žalobcu, že žalovaný nenabral odvahu priamo zaútočiť na žalobcu, ide o subjektívny názor žalobcu, ktorý žalobca nijakým spôsobom neosvedčil. Žalobca nevysvetlil ani nepreukázal zmysluplným spôsobom, prečo by mal chcieť žalovaný útočiť na žalobcu, a prečo by následne fyzicky zaútočil na Z.. F.. H. E.. V tejto súvislosti dodal, že aktuálne nie je osvedčená ani skutočnosť, či k fyzickému útoku zo strany žalovaného na Z.. F.. H. E. skutočne došlo. Obsahom spisu je len trestné oznámenie menovanej. Takisto otázka toho, či menovanú osobu možno považovať za osobu blízku žalobcovi ako to predpokladá § 116 Občianskeho zákonníka bude predmetom dokazovania v súdnom konaní.

10. Rovnako tak ani argumentácia žalobcu tým, že žalovaný mal byť v minulosti odsúdený za „drogovú závislosť“ (z čoho nie je zrejmé, či malo ísť o prechovávanie omamných či psychotropných látok pre vlastnú potrebu, resp. o iné manipulovanie s týmito látkami), z ktorej mal byť navyše žalovaný vyličený podľa tvrdenia samotného žalobcu, nemá žiadnu relevanciu pri zisťovaní nevyhnutnosti uloženia zákazu žalovanému nakladať s darovanými nehnuteľnosťami. Konštatovanie drogovej závislosti žalovaného, resp. nepredvídateľnosti konania žalovaného, je opäť len v rovine subjektívneho hodnotenia žalobcu bez toho, aby tieto tvrdenia žalobca relevantným spôsobom osvedčil.

11. Z predložených listín nijakým spôsobom nevyplýva, že by žalovaný vyvíjal akúkoľvek snahu nakladať s darovanými nehnuteľnosťami, scudzovať ich, zbavovať sa ich, či ich nejakým spôsobom zaťažovať (a to navyše v situácii, keď je na predmetných nehnuteľnostiach zriadené vecné bremeno v prospech

žalobcu). Rovnako z predložených listín nemožno ani len vyvodiť motív alebo záujem žalovaného nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami. Z doposiaľ žalobcom doložených listín je zrejmy negatívny vzťah žalovaného a Z. F. H. E., a to z dôvodu konfliktu medzi nimi, ktorý mal vyvrcholiť dňa 25.9.2025, kedy mala mať menovaná intímny styk s kamarátom žalovaného a následne mala byť (podľa jej tvrdenia) fyzicky napadnutá žalovaným, pričom z reakcie žalovaného vyplýva, že sa v tejto situácii zastával svojho otca - žalobcu, a vyjadroval náklonnosť svojmu otcovi, čo malo vyplývať práve z (nevhodného) konania menovanej.

12. Na základe uvedeného konštatoval, že žalobca neosvedčil žiadnu z relevantných skutočností, ktoré by opodstatňovali nutnosť vyhovieť jeho návrhu. Je totiž na žalobcovi ako navrhovateľovi neodkladného opatrenia, aby v procesnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia označil také skutočnosti a okolnosti, ktoré sú spôsobilé aspoň osvedčiť tvrdenú naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán, aby opísal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a tiež uviesť, akého neodkladného opatrenia sa domáha, prečo práve proti označenému žalovanému je jeho právo dané a aby k návrhu pripojil listiny osvedčujúce ním tvrdené skutočnosti.

13. Z vyššie uvedených dôvodov dospel súd prvej inštancie k záveru, že predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia v predmetnej veci splnené neboli. Žalobca neosvedčil potrebu bezodkladne upraviť pomery strán sporu, a preto súd prvej inštancie návrh v zmysle § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c), § 326 ods. 1, ods. 2, § 328 ods. 2, § 329 ods. 1, ods. 2, § 330 ods. 1, § 332 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol v celom rozsahu.

14. Proti uzneseniu podal žalobca odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) a písm. h) C. s. p. a žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrhu vyhovieť. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C. s. p.) bola námietka, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a je nepreskúmateľné. Neodkladné opatrenie sa nenavrchovalo „pre konflikt ako taký“, ale preto, že žalovaný je evidovaný ako vlastník nehnuteľností nachádzajúcich sa v H. Ú. X., Q. X., Q. K., zapísaných na LV č. XXX (ďalej len „Nehuteľnosti“) a prebieha konanie o vrátenie daru týchto nehnuteľností, pričom je potrebné zachovať majetkový status quo do rozhodnutia vo veci samej. Žalobou zo dňa 3.12.2025 sa domáha vrátenia daru (nehuteľností), ktoré žalobca žalovanému daroval darovacou zmluvou zo dňa 24.9.2024. Obava ohrozenia účelu konania je racionálne odôvodnená aj eskaláciou vzťahov, vrátane nepriameho fyzického útoku žalovaného zo dňa 25.9.2025. V takej situácii je reálne možné, že žalovaný môže urobiť dispozičné úkony ako reakciu na výzvu na vrátenie daru a na prebiehajúci súdny spor. Napadnuté uznesenie samo v skutkovom opise v odseku „Odôvodnenie“ (najmä v odsekoch 1, 2, 3) popisuje predpoklad a listiny dokazujúce snahu žalovaného ovládnuť a získať žalobcove majetkové aktíva. Zároveň sa v texte uvádza, že bola podaná trestná vec pre fyzický útok na osobu blízku žalobcovi. Tieto okolnosti zvyšujú riziko účelových dispozícií so spornými nehnuteľnosťami pred meritórnym rozhodnutím. Existencia vecného bremena doživotného bývania (in personám) nie je ochranou proti prevodu, alebo zaťaženiu nehnuteľnosti, a preto sama o osebe neodstraňuje obavu z ohrozenia účelu konania. Súd prvej inštancie uviedol, že neodkladné opatrenie „nie je možné“ nariadiť bez osvedčenia potreby bezodkladne upraviť pomery strán. Takéto vyjadrenie je v rozpore s ustanovením § 325 ods. 1 C. s. p., ktoré výslovne umožňuje nariadiť neodkladné opatrenie, teda takto konať. Návrh na neodkladné opatrenie smeroval najmä k ochrane účelu konania v spore o vrátenie daru, aby sa nezmaril účel konania tým, že žalovaný prevedie nehnuteľnosti, alebo ich zaťaží právami tretích osôb. Práve táto alternatíva je v sporoch o nehnuteľnosti typická a zákon ju predpokladá a priamo umožňuje. Súd prvej inštancie vyžadoval preukázanie pripravovaného prevodu, prípadne zaťaženie vecnými právami. Súd prvej inštancie založil jadro zamietnutia na tom, že z listín nijakým spôsobom nevyplýva, že by žalovaný vyvíjal snahu nehnuteľnosti scudziť alebo zaťažiť a že nemožno vyvodiť jeho motív, alebo záujem tak urobiť. Takto však súd nahradil zákonný pojem „obava“ požiadavkou na dôkaz o už rozbehnutom prevode alebo zaťažení. To je v rozpore s preventívnou funkciou neodkladného opatrenia. Ak by bolo možné zakázať prevod až po tom, čo sa objaví „priamy dôkaz“ konkrétne pripravovaného prevodu (napr. podpísaná kúpna zmluva alebo návrh na vklad záložného práva), ochranný účel § 325 ods. 2 písm. c) C. s. p. by sa v praxi míňal účinku. Na podporu tohto výkladu poukázal aj na judikatúru citovaných už v návrhu (rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5Co/278/2014; rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 18Co/44/2015; rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 8Co/23/2015),

podľa ktorej pre nariadenie neodkladného opatrenia postačuje racionálne odôvodnená obava ohrozenia účelu konania. Súčasne poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/337/2009, podľa ktorého nemožno zákaz scudzenia, alebo zaťaženia nehnuteľnosti podmieňovať tým, že sa preukáže pripravený úmysel žalovaného nehnuteľnosť previesť alebo zaťažiť; ak žalovaný prevod neplánuje, zákaz je pre neho fakticky bez reálneho dopadu, a ak prevod plánuje, zákaz je odôvodnený. Preto postačuje racionálne odôvodnená obava ohrozenia účelu konania. V danom prípade túto obavu osvedčuje najmä (i) prebiehajúci spor o vrátenie daru, (ii) skutočnosť, že žalovaný je aktuálne evidovaný ako vlastník a má plnú dispozíciu s nehnuteľnosťami, (iii) právna „čistota“ nehnuteľností bez záložného práva a bez ďalších tíarch v prospech tretích osôb, okrem vecného bremena doživotného bývania a užívania v prospech žalobcu, (iv) eskalácia napätia medzi žalobcom a žalovaným v podobe brutálneho fyzického útoku žalovaného na blízku osobu žalobcu, (v) skutočnosti rekapitulované súdom už v samotnom napadnutom uznesení (odseky 1, 2, a 3), z ktorých vyplýva orientácia žalovaného na získanie a ovládnutie majetkových aktív žalobcu (právne nedôvodné vytlačenie vizitiek žalovaným), (vi) snaha žalovaného „odstrihnúť“ žalobcu od informačných tokov viazaných na majetkové hodnoty, ktoré dostal darom. Znemožnil funkčnosť pôvodného emailového účtu F..sk s tým, že vytvoril nový V..S. tak, aby s ním mohol disponovať len potom, čo sám žalovaný zadá kód vygenerovaný na svojom mobilnom telefóne prostredníctvom aplikácie pre dvojfaktorovú autentifikáciu (2FA). Týmto žalovaný znemožnil žalobcovi prístup do emailovej schránky spoločnosti, v ktorej je žalobca jediným spoločníkom a konateľom (V., N.. N. V.Q.. v konkurze), (vii) žalovaný vytvoril zároveň ďalší emailový účet na spoločnosť U. N..V..Q.. (žalobca je v spoločnosti jediným spoločníkom), ku ktorému vôbec neumožnil žalobcovi žiadny prístup. Pri kategorickom tlaku žalobcu na žalovaného v tejto veci žalovaný so slovami „tam aj tak nič nechodí“ a „ty aj tak nevidíš“ mu tento prístup ani neumožnil; (viii) žalovaný svojvoľne znemožnil blízkej osobe žalobcu pani Z.. F.. H. E. prístup do areálu spoločnosti V., N.. N. V.Q.. v konkurze, pričom si bol vedomý, že táto osoba žalobcu prakticky nepretržite sprevádza a pomáha mu. Žalobca po dohode s príslušným IT technikom zariadil, aby žalovaný nemohol disponovať so zoznamom osôb, ktoré disponujú oprávnením na vstup do areálu; (ix) navyše žalovaný bez vedomia žalobcu nainštaloval do kancelárie žalobcu webkameru s odposluchom. Toto sa udialo následne po útoku žalovaného na blízku osobu žalobcu pani Z.W.. F.. H. E. dňa 25.9.2025; (x) súčasne žalovaný v čase po útoku v zmysle textu podľa bodu (ix) odhlásil žalobcu z mobilnej aplikácie na správu kamier v areáli spoločnosti V., N.. N. V.Q.. v konkurze tak, aby on ani jeho blízke osoby nemali prehľad o dianí v areáli tejto spoločnosti; (xi) žalovaný si v motorovom vozidle, ktoré je vo vlastníctve spoločnosti U. N..V..Q.., značky S.-G. N. XXX O. XMATIC, vytvoril užívateľský profil s označením „V..S., ktorým sa subsumoval za vlastníka vozidla; (xii) dňa 22.11.2025 žalovaný uzavrel manželstvo po desaťmesačnej známosti s partnerkou Janou. Žalobca sa dozvedel o sobášnom akte žalovaného od tretej osoby. Žalovaný vôbec nemal potrebu svojho otca o tejto skutočnosti informovať a pozvať ho na svadbu.

15. Keďže je daná obava ohrozenia účelu konania, je potrebné posúdiť aj subsidiaritu podľa § 324 ods. 3 C. s. p.. V tomto spore ide o nepeňažný nárok na vrátenie daru a obnovenie vlastníckeho stavu ku konkrétnym nehnuteľnostiam. Zabezpečovacie opatrenie (najmä zriadenie sudcovského záložného práva podľa § 343 a nasl. C. s. p.) smeruje k zabezpečeniu uspokojenia pohľadávky, nie k zachovaniu status quo vlastníctva k spornej veci. Neodkladné opatrenie vo forme zákazu prevodu a zaťaženia je preto primeraným a účelným prostriedkom na zachovanie vymožitelnosti budúceho rozhodnutia. Bez takéhoto zákazu môže žalovaný sporné nehnuteľnosti previesť alebo zaťažiť, čo by mohlo viesť k potrebe viesť ďalšie nadväzujúce spory a výrazne sťažiť alebo zmariť praktický účinok meritórneho rozhodnutia o vrátení daru.

16. Navrhované neodkladné opatrenie je primerané a najmiernejšie účinné riešenie: je časovo obmedzené do rozhodnutia vo veci samej, nezasahuje do užívania nehnuteľností ani do existujúceho vecného bremena v prospech žalobcu a smeruje výlučne k zachovaniu majetkového status quo. Žalovanému sa neukladá žiadne plnenie ani povinnosť niečo strpieť nad rámec zdržania sa dispozícií, ktoré by mohli zmariť, alebo podstatne sťažiť výkon budúceho rozhodnutia. Súd prvej inštancie poukázal na existenciu vecného bremena doživotného bývania a implicitne z toho odvodil nižšiu potrebu okamžite upravovať pomery. Takýto záver je právne nesprávny a) vecné bremeno doživotného bývania nie je zákaz prevodu, b) vecné bremeno nevylučuje zriadenie záložného práva ani iné právne tíarchy, c) prevod a následné zaťaženia môžu výrazne sťažiť (aj fakticky) vymožitelnosť budúceho rozhodnutia v spore o vrátenie daru. Inak povedané, vecné bremeno rieši otázku bývania, nie otázku zachovania majetkového status quo a vymožitelnosti budúceho rozhodnutia.

17. Napadnuté rozhodnutie považoval za nepreskúmateľné, nakoľko súd prvej inštancie na jednej strane konštatuje, že predložené listiny osvedčujú existenciu sporu a konfliktu medzi účastníkmi, no na druhej strane popiera potrebu preventívnej ochrany, hoci práve na tento účel zákon pozná zákaz dispozícií (§ 325 ods. 2 písm. c/ C. s. p.). Odôvodnenie neobsahuje presvedčivé vyhodnotenie, prečo pri danom type sporu a pri plnej dispozícii žalovaného nehrozí zásah do účelu konania. Navyše uznesenie bez vysvetlenia pracuje s rozdielnymi dátumami darovacej zmluvy (24.9.2024 v odsekoch 1, 2 a 3 a 21.10.2024 v odseku 18), čo znižuje preskúmateľnosť skutkových záverov. Poznámka súdu prvej inštancie o strate zraku je právne irelevantná a z hľadiska C. s. p. procesne nekorektná. Súd prvej inštancie uviedol, že je otáznou, akým spôsobom došlo k napísaniu žaloby a návrhu na neodkladné opatrenie. Takto formulovaná úvaha však: (i) nesúvisí s rozhodovacími kritériami NO; podmienky na nariadenie NO sú viazané na potrebu bezodkladnej úpravy pomerov alebo na obavu ohrozenia účelu konania (§ 325 ods. 1 C. s. p.) a na hodnoverné osvedčenie rozhodujúcich skutočností (§ 326 C. s. p.); poznámka o tom, „ako“ bolo podanie napísané, nie je zákonným kritériom a nemôže nahrádzať právnu úvahu o splnení týchto podmienok; (ii) vnáša do odôvodnenia neoverenú pochybnosť bez procesného postupu; ak súd skutočne pochyboval o tom, či ide o prejav vôle žalobcu, C. s. p. na to dáva jasné procesné nástroje: posúdenie všeobecných náležitostí podania a postup pri odstránení väd podania podľa ustanovení § 127 a § 129 C. s. p.; súd prvej inštancie takto nepostupoval a bez vykonania akéhokoľvek procesného úkonu iba naznačil pochybnosť, čím odôvodnenie zaťažil argumentačne irelevantnou a nepreskúmateľnou úvahou; (iii) ignoruje zákonnú možnosť zastúpenia a bežnú asistenciu pri podaniach; skutočnosť, že žalobca má zrkové obmedzenie, nevylučuje, aby podal návrh s asistenciou, alebo prostredníctvom zvoleného zástupcu podľa ustanovenia § 89 C. s. p.; rozhodujúce je, či podanie vyjadruje vôľu strany, ktorá ho podpísala a teda jeho vôľu; v návrhu bolo priamo uvedené, že žalobca bol s obsahom oboznámený a podanie riadne podpísal.

18. Súd prvej inštancie v odseku 28 napadnutého uznesenia vyvodil z obsahu nahrávky hodnotiaci záver, že žalovaný „sa zastával otca“ a „vyjadroval náklonnosť“ žalobcovi. Takto formulované hodnotenie je však pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení právne nevýznamné a zároveň vychádza zo selektívneho vyhodnotenia dôkazu. Ak súd prvej inštancie považoval nahrávku za relevantnú, mal ju vyhodnotiť v celkovom kontexte a v súlade s účelom konania o neodkladnom opatrení, nie ju použiť na vytvorenie hodnotiaceho obrazu vzťahu strán. Takýto postup odvádza od podstatnej otázky, či pri prebiehajúcom spore o vrátenie daru a pri plnej dispozícií žalovaného k nehnuteľnostiam je potrebné dočasne zachovať majetkový status quo do rozhodnutia vo veci samej. Súčasne uviedol, že podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 191/2019 (č. 30/2019) výnimočnosť ústavného prieskumu rozhodnutí o neodkladných opatreniach neznamená, že všeobecné súdy môžu rozhodovať svojvoľne; ak súd ponechá bez povšimnutia kľúčové otázky prípadu, alebo opiera rozhodnutie o irelevantné úvahy, ide o procesný excés a chybné rozhodnutie.

19. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť, keďže žalobca ani v odvolaní neosvedčil splnenie zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia a naďalej ide len o hypotetické obavy bez konkrétnych a objektívnych podkladov. Poprel, že by mal akýkoľvek úmysel, motív alebo potrebu nehnuteľnosti scudziti, previesť, zaťažiť alebo inak s nimi disponovať spôsobom, ktorý by mohol zmariti účel konania vo veci samej. Nehnuteľnosti neponúkal na predaj, neprebiehajú žiadne rokovania o prevode, neexistuje návrh zmluvy, ani iné objektívne kroky smerujúce k scudzeniu alebo zaťaženiu. Žalobca v odvolaní opakuje, že „postačuje obava“, avšak aj táto obava musí byť racionálne odôvodnená konkrétnymi okolnosťami, nie postavená iba na domnienkach a konfliktoch medzi účastníkmi. Aj prvoinštančný súd zdôraznil, že žalobca neosvedčil naliehavosť a z listín nevyplýva snaha žalovaného nehnuteľnosti previesť alebo zaťažiť. Požadované neodkladné opatrenie predstavuje výrazný zásah do vlastníckeho práva žalovaného, keďže ide o zákaz „akéhokoľvek nakladania“ v širokom rozsahu, a preto musí byť jeho potreba presvedčivo osvedčená. V predmetnej veci takýto podklad daný nie je.

20. Odmietol a poprel tvrdenia, ktoré žalobca (resp. osoby konajúce v jeho mene) vo veci uvádzajú, najmä tvrdenia o tom, že by mal útočiť na žalobcu, mať zámer „ovládnut“ jeho majetok alebo konať so snahou zmocniť sa jeho aktív. Ku vzťahu so žalobcom uviedol, že žalobca mal zdravotné ťažkosti so zrakom už v minulosti (najneskôr od obdobia po zdravotnom zákroku v roku 2021). Približne od roku 2023 mu intenzívne pomáhal v každodennom živote a v praktických veciach, pričom s ním trávil pravidelne čas a zabezpečoval mu úkony, ktoré sám pre zhoršený zdravotný stav vykonával ťažko. Postupne mu z vlastnej vôle a v dôvere zveroval oprávnenia a zodpovednosti (napr. splnomocnenia na úkony, prístup k účtom, plnomocenstvá), pričom bol výlučne vykonávateľom jeho vôle a konal podľa

jeho pokynov. Medzi ním a žalobcom existovala dlhodobá dôvera a jeho vzťah k nemu bol vzťahom úcty, rešpektu a starostlivosti. K nehnuteľnosti, o ktorú ide v tomto konaní uviedol, že v minulosti došlo k prevodom v rodine (žalobca mu v roku 2005 prejavil vôľu a on mu nehnuteľnosť previedol, následne mu ju žalobca daroval späť v roku 2024). Súčasný spor o vrátenie daru považuje za dôsledok náhlej zmeny rodinných pomerov a komunikácie, nie za dôsledok jeho konania s úmyslom poškodiť žalobcu. Vyslovil presvedčenie, že vzťahy sa zásadne zmenili v septembri 2025 po konflikte, ktorý vznikol v súvislosti s konaním tretej osoby blízkej žalobcovi. Od tohto obdobia žalobca s ním prestal komunikovať a došlo k výraznému odcudzeniu, ktoré pripisuje najmä vplyvu tejto tretej osoby na žalobcu. Tieto skutočnosti uvádza len ako kontext, podstatné však je, že nijako neosvedčujú reálnu hrozbu prevodu alebo zaťaženia nehnuteľnosťí. Zároveň uviedol, že sa doteraz voči niektorým tvrdeniam verejne (konfliktné) nebránil najmä z dôvodu snahy o deeskaláciu napätia a o zachovanie aspoň minimálnej možnosti obnovy vzťahu so žalobcom.

21. S prihliadnutím na zdravotný stav žalobcu (najmä zrakové obmedzenie) vyslovil pochybnosti, do akej miery má žalobca reálny prehľad o všetkých tvrdeniach, ktoré sú v podaniach vo veci uvádzané, a do akej miery ide o formulácie a závery tretích osôb. Týmto však nenamieta procesnú spôsobilosť žalobcu; uvádza to ako okolnosť významnú pre hodnotenie dôveryhodnosti a pôvodu niektorých tvrdení, ktoré sú namierené proti jeho osobe.

22. Na podporu vyššie uvedeného navrhol vykonať dôkazy najmä listinnými dôkazmi - plnomocenstvami/splnomocneniami udelené žalobcom žalovanému (ak sú k dispozícii), listinnými dôkazmi - výpisy alebo potvrdenia o splnomocneniach k účtom/pošte (v rozsahu, ktorý je možné predložiť), listinnými dôkazmi - komunikácia medzi žalovaným a osobou blízkou žalobcovi (SMS/e-mail), ktorá podľa jeho názoru preukazuje absenciu „zášti“ a zároveň kontext rodinných pomerov, výpisom z listu vlastníctva a lustráciou katastra - na preukázanie, že nedošlo k žiadnym krokom smerujúcim k prevodu/zaťaženiu nehnuteľností zo strany žalovaného. Z vyššie uvedených dôvodov je zrejmé, že žalobca ani v odvolaní nepredložil také konkrétne skutočnosti a dôkazy, ktoré by osvedčovali reálnu a bezprostrednú hrozbu dispozície s nehnuteľnosťami. Navrhované neodkladné opatrenie je preto neprimerané a neopodstatnené.

23. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

24. Podľa § 324 ods. 1 C. s. p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

25. Podľa § 325 ods. 1 C. s. p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

26. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C. s. p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

27. Podľa § 329 ods. 2 C. s. p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

28. Nariadiť neodkladné opatrenie podľa citovaných ustanovení C. s. p. je možné, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Účelom neodkladných opatrení je bezodkladná úprava pomerov strán sporu a podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez bezodkladnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu, ktorá podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ohrozené, príp. že by bola ohrozená exekúcia. V danom prípade je potrebné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby bezodkladnej úpravy, ktorá je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Splnenie predpokladov pre jeho nariadenie nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení žalobcu, no je potrebné tieto tvrdenia aspoň osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť

presvedčenie o ich pravdivosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

29. Odvolací súd ďalej poznamenáva, že úspech strany, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia si vyžaduje preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva), ohľadne ktorého majú byť upravené pomery strán sporu (tzv. osvedčenie nároku) tak, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov. Opísaním rozhodujúcich skutočností, ktoré odôvodňujú nariadenie neodkladného opatrenia, musí žalobca (navrhovateľ neodkladného opatrenia) preukázať, z čoho, t. j. z akých okolností vyvodzuje svoj nárok na nariadenie neodkladného opatrenia a musí deklarovať opodstatnenie nároku vo veci samej, alebo neodkladného opatrenia, ktorým možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami; musí preukázať, že uplatňovanie nároku vo veci samej alebo neodkladného opatrenia, ktorým možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami obstojí, že z jeho strany nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva. Navrhovateľ neodkladného opatrenia má tak dôkaznú povinnosť pokiaľ ide o skutočnosti preukazujúce, že je daný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia a zároveň má povinnosť tvrdenia, čo sa týka skutočností odôvodňujúcich navrhované neodkladné opatrenie.

30. Pretože odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 C. s. p.) a vo vzťahu k podstatným tvrdeniam žalobcu v odvolaní (ktoré v súhrne spochybňujú vecnú správnosť napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie), s ktorými sa odvolací súd musí v odôvodnení vysporiadať (§ 387 ods. 3 C. s. p.) hodno podotknúť, že ide v celom rozsahu o nedôvodnú argumentáciu najmä s poukazom na správne vyhodnotenie skutkových a právnych okolností, ktoré viedli súd prvej inštancie k zamietnutiu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

31. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a v nadväznosti na odvolaciu argumentáciu žalobcu, poukazuje odvolací súd na skutočnosť, že neodkladné opatrenie, ako už názov tohto procesného inštitútu napovedá, slúži na rýchle a pružné riešenie situácie, kedy je potrebný okamžitý (bezprostredný) zásah súdu. Niektoré životné situácie vyvolávajú nutnosť v záujme právnej bezpečnosti fyzických alebo právnických osôb zaistiť okamžitú procesnú ochranu, ktorú by nebolo možné so zreteľom na bezprostredne hroziacu ujmu zaistiť v potrebnom čase obvyklým stanoveným spôsobom. Nariadenie neodkladného opatrenia má svoje opodstatnenie v prípadoch, ak je obava, že jeho nenariadením by sa zhoršila pozícia jeho navrhovateľa alebo by vznikol priestor k tomu, aby bol vykonaný právny úkon, ktorý by vytvoril nezvratný právny stav. V rámci existencie potreby bezodkladnej úpravy pomerov súd teda nariadi neodkladné opatrenie spravidla v situácii, kedy danej strane hrozí vznik alebo rozširovanie reálnej škody či inej ujmy, prípadne, ak strane hrozí zhoršenie jej právnej pozície do takej miery, že sa jej viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu.

32. Odvolací súd ďalej pripomína, že pojem „potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu“ je potrebné interpretovať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom by strane sporu hrozila nenapraviteľná alebo len ťažko napraviteľná ujma. Zmyslom neodkladného opatrenia je poskytnúť dočasnú ochranu oprávnenej strane sporu a zabrániť zhoršovaniu jej postavenia, aj keď súd nemá náležite zistený skutkový stav, pričom musí prihliadať nielen na ochranu oprávnených záujmov toho, kto o nariadenie neodkladného opatrenia žiada, ale na druhej strane tiež musí prihliadnuť na ochranu toho, proti komu má navrhované neodkladné opatrenie smerovať, aj keď táto ochrana nemôže dosiahnuť takú intenzitu, aby znemožnila nariadenie neodkladného opatrenia.

33. Je treba vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby bezodkladnej úpravy, ktorá je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane, prípadne hrozí zhoršenie jej právnej pozície do takej miery, že by sa jej viac neoplatilo uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Splnenie predpokladov pre jeho nariadenie nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa; tieto tvrdenia sa musia osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti, keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Tomu zodpovedá povinnosť navrhovateľa osvedčiť, že je tu nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy, ktorá mu hrozí. Predpokladom toho je, že navrhovateľ preukáže existenciu takých konkrétnych úkonov strany

sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane.

34. Odvolací súd v názorovej zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že žalobca tým, že nepreukázal a ani len neosvedčil úmysel žalovaného nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami, neosvedčil tvrdené nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy; samotné tvrdenie o možnosti disponovania s nehnuteľnosťami iba potvrdzuje skutočnosť, že žalobca nedokáže kvalifikovane preukázať a ani len osvedčiť bezodkladnú úpravu pomerov strán sporu iným spôsobom, ako svojimi domnienkami o prípadnom konaní žalovaného, vychádzajúc z jeho neobmedzenej zmluvnej voľnosti, resp. z tvrdených skutkových a právnych okolností sporu, ktoré však na účely bezodkladnej úpravy pomerov nezakladajú objektívne nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy.

35. Neobstojí námietka žalobcu v podanom odvolaní, že existuje potreba nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu potreby zachovania „majetkového status quo“ do rozhodnutia vo veci samej a existencie obavy z ohrozenia účelu konania, ktoré je racionálne odôvodnená aj eskaláciou vzťahov, vrátane nepriameho fyzického útoku žalovaného zo dňa 25.9.2025. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že na účely bezodkladnej úpravy pomerov sa nemá osvedčovať vnútorný vzťah fyzickej osoby k budúcej právnej skutočnosti (úmysel), ale existencia reálnej hrozby nakladania s nehnuteľnosťami spôsobom, ktorým sa v neodkladnom opatrení žiada jeho zákaz, t. j. existencia konkrétnych skutočností nasvedčujúcich tomu, že žalovaný mieni vykonať nejaké dispozície s nehnuteľnosťami. Až ohrozenie právnych pomerov medzi stranami totiž umožňuje súdu pred rozhodnutím vo veci samej nariadiť neodkladné opatrenie; toto ohrozenie však musí byť konkrétne a musí byť osvedčené a podložené aj ďalšími skutočnosťami tak, aby potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán bola nepochybná.

36. Žalobca tým, že nepreukázal existenciu konkrétnych úkonov žalovaného, v dôsledku ktorých by sa mohol dôvodne obávať vzniku nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy, neosvedčil ani potrebu neodkladnej úpravy pomerov, čo samo - osebe vedie k záveru o nedôvodnosti navrhovaného neodkladného opatrenia.

37. Odvolací súd súčasne dodáva, že zmyslom vrátenia daru, ktorým obdarovaný získal bezplatne určitú majetkovú hodnotu, je v prípade splnenia podmienok túto hodnotu darcovi vrátiť. Povinnosť vydať dar vyplýva z noriem o bezdôvodnom obohatení (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka). Vecné plnenie podlieha naturálnej reštitúcii, ktorá sa uplatní najmä pri veciach určených genericky. Veci individuálne určené a nezastupiteľné sa tiež vrátia in natura. Ak obdarovaný dar už nemá, spotreboval ho, zničil, alebo scudzil, reštitúcia sa uskutoční poskytnutím peňažnej náhrady (§ 458 Občianskeho zákonníka). Z uvedeného teda vyplýva, že obdarovaný je povinný vec vydať (vrátiť dar) in natura, t. j. všetko, čo mu bolo darované a tak ako mu to bolo darované, a to vrátane príslušenstva veci. Ak však už obdarovaný dar nemá, je povinný poskytnúť peňažnú náhradu podľa zásad o bezdôvodnom obohatení, pričom sa má vychádzať z hodnoty daru v čase odvolania darovania. Súčasne platí, že ak obdarovaný predmet darovania už nemá z dôvodu, že ho medzitým previedol na tretiu osobu, vlastnícke právo tretej osoby zostáva odvolaním darovania nedotknuté. Obdarovaný je však povinný vydať aj úžitky, ktoré nadobudol v čase, keď nebol dobromyseľný, t. j. v čase po doručení odvolania darovania. Naopak, ak obdarovaný predmet darovania zhodnotil (typicky napr. rekonštrukciou nehnuteľnosti), bude mať voči darcovi nárok na vydanie toho, o čo sa darca obohatil, pričom sa bude vychádzať z rozsahu zhodnotenia vlastného daru (vyjadreného v peniazoch), a nie z výšky vynaložených nákladov na darovanú vec. Je teda zrejmé, že ani prípadné nakladanie s predmetom darovania nemôže na strane žalobcu viesť ku vzniku nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy.

38. K tvrdeniam žalobcu o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia v dôsledku nepriameho fyzického útoku na Z.. H. E. a eskalácie vzťahov, odvolací súd poukazuje na závery súdu prvej inštancie v odseku 26, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje, pričom zdôrazňuje, že žalobca bol povinný už v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uviesť opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov s tým, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

39. Bez právnej relevancie sú tvrdenia žalobcu v odvolaní o snahe žalovaného ovládnuť a získať žalobcove aktíva, ktoré majú zakladať dôvodnú obavu z ohrozenia účelu konania, nakoľko na takýchto tvrdeniach žalobca potrebu navrhovanej neodkladnej úpravy pomerov nezaložil. Súd prvej inštancie preto nemal dôvod sa uvedenými skutočnosťami v odôvodnení napadnutého uznesenia zaoberať, v dôsledku čoho tento argument žalobcu nebol spôsobilý založiť ním uplatnené odvolacie dôvody.

40. Na uvedenom základe odvolací súd po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca neosvedčil splnenie zákonných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 324 ods. 1 a nasl. C. s. p., čo vyúsťuje do záveru o nelegálnosti (z hľadiska potreby, naliehavosti, primeranosti) požadovaného neodkladného opatrenia. A pretože žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukázal nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd ostatné tvrdenia uvádzané v odvolaní nepovažoval za podstatné, t. j. také, ktoré by svojou relevanciou aj v prípade preukázania boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie; napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie preto ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

41. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).